

DVOJKA

Časopis 2. ZŠ

Červen 99

5. číslo

dvojka

Zprávy redakce

Většina minulých čísel byla věnována převážně jednomu tématu. Nejinak tomu bude i dnes. Protože se blíží konec roku, bude toto číslo věnováno právě vycházejícím deváťákům. Jelikož to „ máme za pár “, chci za celou redakční radu poděkovat všem, kteří si náš časopis oblíbili a pravidelně si ho kupovali. Doufáme také, že tento časopis nezanikne jen kvůli tomu, že jsme opustili tuto školu. Přejeme vám příjemné prožití prázdnin, které se nezadržitelně blíží.

Na vydání tohoto čísla se podíleli :

Techničtí redaktori : Michal Adamec

Jakub Mierva

Petr Doubrava

Zpravodajové

: Jiří Váňa a Petr Král

Veronika Říhová, Jiří Černý a

Aneta Trnková, Katka Slavíčková, Andrea

Uxová, Michal Adamec (všichni z 9.B)

Michal Tasch, Eva

Formánková a Radka Pokorná (všichni z 8.A)

Adéla Neumannová, David

Bělina, Petra Miervová a Roman Kejkliček

(všichni z 6.B)

Jitka Hovorková, Eva Sadilová

a Zuzana Čermáková (všechny z 5.A)

Adéla Strejčková, Lenka

Dvorníková a žáci 4.B

dvojka

Časopis DVOJKA

Dvojka je náš časopis,
popsaný má často list.
Co se nejvíc líbí nám?
Rozhovory s kamarády,
přáteli a učami.
Zajímavé příběhy
čteme si moc rádi,
když je někdo napíše,
jásáme jak v máji.

Adéla Strejčková, 4.B

Máte náš obdiv

Pokaždé, když vyjde Dvojka, hned se na ni vrhneme.
Co se nám nejvíc líbí?
Rubrika otázek a odpovědí, rozhovory s učiteli a
srandovní obrázky.

Až budeme starší, třeba to budeme umět jako vy.
Zatím chodíme jen do 4.B, ale chceme trochu přispět
testem pro každého :

dvojka

„ Znáám svou školu? “

Kolik schodů je u hlavních dveří?
Kolik je v tělocvičně světel?
Kolik má škola věží a balkonů?
Roste u školy jedle?
Kolik druhů pitíček se tu prodává?

Žáci 4.B

Přírůstek ve třídě

Chováme ve třídě dva křečky. Jednou v pondělí jsme přišli do školy a paní učitelka řekla : „ Pojdte se na něco podívat. “ Paní učitelka nás zavedla do kabinetu a odkryla kousek hadříku a tam leželo u samičky pět malých, růžových, nevinných tvorečků.

Druhý den jsme se zase šli podívat a už měli trošku šedá zádíčka. Za chvíli jim bude růst srst a těšíme se, až jim budeme dávat jména a hrát si s nimi ve třídě.

Lenka Dvorníková, 4.B

dvojka

Květen

Květen, neboli máj,
všechno kvete,
není to fajn?
Voní růže,
trny bodaj
a vzpomínky na zimu,
ty nás hlodaj.

Slunce krásně svítí,
koukáme se na nebe.
Na louce plné kvítí,
vzpomínáme na sebe.
Máme krásné živobytí,
nápady se míhají.
Kamarádi poslouchají,
co jim kantoři říkají.

Chodíme do školy,
píšeme úkoly,
zlobíme kantory.
A těšíme se do přírody.

Veronika Dvořáková 4.A

dvojka

Bu, Bu, Bu

Stínovník tichý

Stínovník tichý je strašidlo, které vypadá jako stín s červenýma očima. Ruce a nohy nejsou vidět, ale zato má krásně dlouhé, černé řasy a obočí . Taky že si je každý den barví řasenkou Margaret Astor. Objevuje se jen ve tmě a nejraději straší děti. Když jde nějakou tmavou ulicí, tak číhá za stromem nebo za rohem a dělá nějaký strašidelný rámus. Je strašně rád když někoho k smrti vyleká. On vypadá hrozně strašidelně, ale ve skutečnosti je to veliký dobrák. Nikdy by nikomu neublížil. Vlastně umí jen všelijak strašidelně vriskat, jinak je neškodný.

Adéla Neumannová 6.B

Škodolibec všeho druhu

Škodolibec vždycky chodí za mnou a dělá mi samé naschvály. Vypadá jako trpaslík, má malé skleněné oči, výraznou pusku a malé nohy, je velmi rychlý. Na zimním stadionu u kraje rozklouže led a vždycky se někdo nachytá a spadne po ledě na zem. Doma mi někde schová věci, které právě potřebuju

dvojka

a nenajdu je. Pak když to nepotřebuju, tak to najdu a zdá se to „škodolibci“ k smíchu. A když se chci koukat na nějaký film, tak zrovna je konec. Já občas chodím na autobus jen tak tak a on mi ujede a já musím čekat na další. Většina lidí ho dobře zná.

David Bělina 6.B

Sešitovec trhavý

Toto strašidlo hrozně rádo trhá listy v sešitech. Děti to nejdřív hezky napíšíou, a když se jdou učit, vidí, že mají sešit roztrhaný.

Vypadá jako normální kluk, jenom hlavu má trochu jinou. Na hlavě nosí vysoký černý klobouk, který mu padá až do očí. Jeho oči mu ve tmě svítí zeleně, které se postupně mění v jiné barvy. Nos má velmi

ohnutý. Nejhrozněji vypadají jeho zuby. Jsou dlouhé a ostré, aby mohl překusovat sešit.

Na sobě nosí dlouhý černý plášť, vysoké boty a roztrhané tričko s kalhotami.

Našli byste ho ve svém bytě, ale neviděli byste ho. Je totiž neviditelný. Má to tu výhodu, že

ho nikdo nevidí, a tak nevíme, kdo to všechno způsobil. Nechtějte se s ním setkat, jinak by vás pronásledoval celý život a trhal sešity.

A to snad nechcete! Nebo ano ?

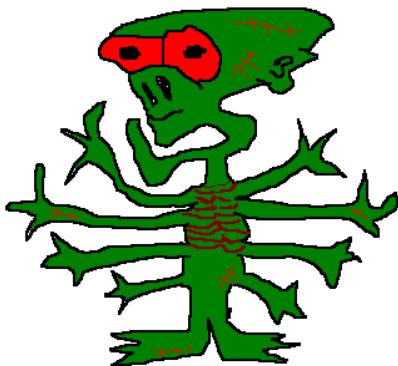
Petra Miervová 6.B

dvojka

Podpostelník rukatý

Podpostelník rukatý je strašidelná příšera s červenýma očima a alespoň osmi dlouhýma rukama, která nejraději sídlí pod postelemi.

Její dlouhé ruce jsou jako chapadla zákeřné chobotnice s přísavkami na konci. Leží tiše a

nehnutě někde úplně vzadu v koutku pod postelí.

Číhá a číhá, až se budete nejvíc bát, a pak vás ta odporná bytost chytne svými chapadly a stáhne pod postel a bude čekat na další oběť.

Nejhorší je, že když se pod postel podíváme přes den,

dokáže být Podpostelník rukatý úplně neviditelný. Objevuje se, až když zapadne slunce a vystoupí stíny.

Jsem sice dost nebojácný, ale když jdu spát po strašidelném filmu, skáču do své postele pro jistotu z větší dálky.

Roman Kejklíček 6.B

dvojka

Na co nezapomenu 1

Zakrátko ukončíme naši školní docházku na ZŠ a zbude nám jen vysvědčení a spousta vzpomínek. Některé budou hezké a jiné zase ošklivé, ale hlavně je, že nám nějaké zůstanou.

Co se nám především vybaví, budou školní výlety, na kterých jsme se blíže poznali a sblížili.

Z těchto výletů nám zůstane pár fotografií a pár veselých příhod. Jedna mi utkvěla v paměti, a to jak jednomu neposlušnému žákovi spadl míč z přehrady do vody a pan učitel Hradecký ho potom musel lovit ven. Ale jsou tu i ne moc příjemné zážitky, jedním z nich byla i návštěva Itálie, hlavně Benátek.

Benátky jsou krásné město, spousta památek, holubů a hlavně trhy.

Ty trhy se pro mě a další dvě děvčata staly osudnými. Samozřejmě jsme si prohlíželi různé druhy řetízků a prstýnků a nevšimli jsme si, že ostatní už odešli, a tak se stalo, že jsme se ztratili. Ale nakonec mám někdo přišel naproti a odvedl nás k ostatním. Pak už cesta pokračovala bez nějakých velkých problémů. V Itálii byli s námi i naši bývalí spolužáci : Jana Kozáková, Barča Krupičková, Dan Matějka a Tomáš Formánek.

Dan Matějka se v tomto státě osvědčil jako dobrý překladatel v anglickém jazyce a to, když se seznámil s jedním starším černochem. Bezvadně se s ním

dvojka

domluvil a dověděl se také něco o jeho rodině. Na Dana asi nikdo z nás nezapomene.

Ale jsou tu i zážitky z nedávné doby a to naše pravidelné školní bomby. Bylo jich víc než dost. Žáci z nich měli nejdříve radost, ale když se učitelský sbor dohodl na náhradě zameškaných hodin,

tak ta radost rychle skončila. A co nás velice potěšilo? To byl prodej pitíček a pravidelná návštěva školního dvora o velkých přestávkách. Škoda je, že s tím prodejem to začalo tak pozdě.

Veronika Říhová, 9.B

Na co nezapomenu 2

Konečně nastal červen, poslední měsíc školního roku. Měsíc, ve kterém se obvykle vzpomíná a bilancuje se uplynulé období (tedy září až květen). Každý z nás vzpomíná. Vzpomínáme na osoby, věci i události školního života, které se nám nesmazatelně vryly do paměti.

dvojka

Někomu se při vzpomínce na základní školu vybaví nezapomenutelné zážitky z lyžáku, při němž sjížděla Pavlína Hamrníková svah po hlavě. Jitka Petrášová a Anička Vondráčková zase určitě nezapomenou na školní výlety, protože se při nich dají všichni dohromady. Na čtvrtletní písemky bude často

vzpomínat Lucka Červená, stejně jako Petr Král, který má stále v živé paměti hodiny angličtiny paní učitelky Bělohradské. Nejen Pavel Dittrich a Ondřej Červenka nikdy nezapomenou na dobré kamarády, které na škole získali.

Ač si to v současné době třeba neuvědomujeme, určitě budeme všichni dříve či později vzpomínat na školu i vše, co k ní patří.

Jiří Černý 9.B

Na co nezapomenu 3

Jelikož nám, jako deváťákům, zbývají už jen týdny do skončení školy, rozhodli jsme se připomenout naše výrazné a nezapomenutelné spolužáky. Asi bychom měli začít těmi, kteří vynikly svými úspěchy. Jan a Jiří Váňovi, úspěšní v mnoha olympiádách, stejně tak Petr Král, Tomáš Khorel a Ondřej Červenka. Ve sportovním odvětví nejvíce vynikla Barbora

dvojka

Březinová. Zbývají nám Ještě ti méně slušní, jinými výkony proslavení spolužáci. Neznám nikoho, kdo by chtěl jít ve stopách Michala Novotného a jeho Chlapecká tlupa, Která vládne třídou. A nakonec z našeho pohledu na učitele určitě nezapomenu na naši nejoblíbenější paní učitelku Kněžourkovou, na naši třídní paní učitelku Záběhlickou pro její „poučné“ hodiny zeměpisu a na paní učitelku Bělohradskou a její „nebezpečné“ hodiny angličtiny. I přes pár nepříjemných zážitků budem rádi vzpomínat na naše školní léta.

Aneta Trnková, 9.B

V kolínských ulicích

(Anketa pro náhodné chodce)

1. KDE SÍDLÍ 2. ZŠ?

2. JAKÉ ZAMĚŘENÍ MÁ 2. ZŠ?

3. JAK SE JMENUJE MĚSÍC NAŠÍ

ZEMĚ?

1.Ladislava (65 let)

1. Na sídlišti.
2. Nevím.
3. Venuše, Jupiter.

3.Hana (32 let)

1. Nevím.
2. Nevím.
3. Nevím.

2.Hana (20 let)

1. Kmochova ulice.
2. Nevím.
3. Duben.

4.Květa (42 let)

1. Nevím.
2. Nevím.
3. Nevím.

dvojka

5.Vlasta (31 let)

1. Nad Delvitou.
2. Nevím.
3. Měsíc.

6.Karel (39 let)

1. Kmochova ulice.
2. Nevím.
3. Slunce.

7.Jiří (42 let)

1. Na sídlišti.
2. Nevím.
3. Měsíc.

8.Helena (48 let)

1. Kmochova ulice.
2. Matematika.
3. Slunce.

9.Ilona (44 let)

1. Kmochova ulice.
2. Matematika.
3. Měsíc.

10.Miloš (65 let)

1. Kmochova ulice.
2. Jazyková.
3. Luna.

11.Anna (65 let)

1. Kmochova ulice.
2. Nevím.
3. Nevím.

12.Petra (17 let)

1. Nevím.
2. Nevím.
3. Nevím.

13.Iva (68 let)

1. Nad Delvitou.
2. Matematika.
3. Nevím.

14.Zuzana (43 let)

1. Na sídlišti.
2. Nevím.
3. Měsíc.

15.Ivan (57 let)

1. Nad Delvitou.
2. Matematika.
3. Nevím.

16.Tomáš (10 let)

1. V Kolíně.
2. Matematika.
3. Nevím.

dvojka

Otázky pro vás připravili:

**Jitka Hovorková
Eva Sadilová
Zuzana Čermáková**

Rozhovor s

Dnes s Květou Kněžourkovou

1. Čím jste chtěla být jako malá holka ?

Dobře si vzpomínám, že se mi líbila celá řada povolání, každou chvíli nějaké jiné. Snad nejvíc jsem chtěla být průvodkyní na velkém krásném zámku.

2. Kdy jste se rozhodla pro povolání učitelky ?

Bylo to v době, kdy jsem zjistila, že první volba vysoké školy byla omylem, a kdy jsem si ověřila, že mě moc baví učit se a taky učit jiné.

3. Ve které lavici jste seděla, když jste chodila na základní školu ?

Strašně ráda jsem seděla v první lavici, ale to se mi povedlo až na gymnáziu. V základní škole jsem většinou seděla vzadu, byla jsem dost velká a hlavně jsem tehdy nenosila brýle.

dvojka

4. Kam byste si sedla teď a proč ?

Asi bych si vybrala první lavici u okna, tam jsem se nikdy neprobojovala, tak proč to nezkusit ?

5. Co děláte ve volném čase, když nejste ve škole ?

Během týdne volného času moc nemám, ale už si ho umím lépe rozvrhnout, abych stihla alespoň podstatnou část z toho, co mě zajímá a baví. Potíž je v tom, že mě pořád moc baví poznávat nové činnosti, a tak se mi zdají dny nějak krátké.

6. Co děláte, abyste se udržela nedat nějakému žákovi pohlavek, když vás opravdu naštvě ?

Vždycky jsem považovala tělesné tresty za krajní formu řešení. Každý z nás přece někdy někoho něčím naštvě a teď si představte, že bychom se pokaždé začali pohlavkovat.

7. Který předmět byl váš oblíbený a naopak ?

Ze začátku školní docházky jsem moc nerozlišovala, bavilo mě všechno. Z donucení jsem však chodila do hudební školy– trpěla jsem já i můj učitel hry na piano. Se stejnou chutí, s jakou bych škrtla ze svého denního programu piano, bych bývala zrušila některé kapitoly v matematice.

dvojka

8. Litujete nebo jste někdy litovala, že jste se rozhodla pro povolání učitelky ?

Kdybych litovala, už bych nebyla učitelkou na této škole.

9. Máte nějaké životní moto ?

Žádný konkrétní citát ode mne nečekejte, mým motem je všechno, čím mě obohatili lidé kolem mě a dobré knihy.

10. Co byste chtěla dělat, kdybyste neučila ?

Určitě bych chtěla být učitelkou.

Kateřina Slavičková 9.B

dvojka

Otázky měsíce

- 1) Myslíš, že budeš mít na vysvědčení lepší známky než v pololetí?**
- 2) Kam by jsi chtěl jet na prázdniny?**
- 3) Těšíš se do další třídy?**

Pavel Jandýsek 5.A

- 1) Asi jo.
- 2) Někam do Mladý Boleslavi.
- 3) Moc ne.

Martin šíp 3.A

- 1) No, myslím že jo.
- 2) Nevím.
- 3) Ne, netěším.

Ondra Malina 4.B

- 1) Ne.
- 2) Do Pekla.
- 3) Ne.

Jan Buchta 7.B

dvojka

- 1) Naše ekonomika je současně.
- 2) Ve špatném stavu.
- 3) A jsme v píp.

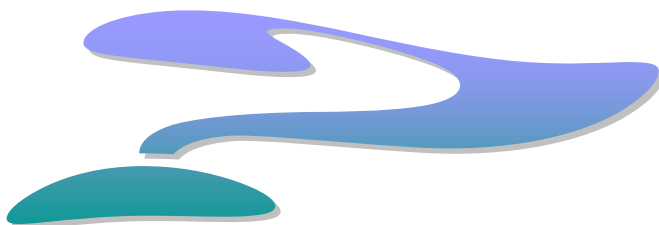
Honza Šíp 6.A

- 1) Ne.
- 2) K moři.
- 3) Vůbec.

Jakub Mierva 9.B

- 1) Já radši nemyslím.
- 2) Do Kosova.
- 3) Já nevím, přemýšlím.

Jiří Váňa, Petr Král z 9.B

dvojka

JÁ

Vždycky někdo všechno umí lépe než já.
Trochu zpívám, ne však úchvatně,
trochu kreslím, nelekněte se toho výtvaru
připomínající práci dítěte.
Trochu píšu, ba řeči, bláboly, co mě napadnou v
nudné chvíli.
Trochu tancuji, ty moje ladné pohyby by překonalo
každé kuře.
Trochu přemýšlím, je to však diskutabilní bod.
Trochu mluvím cizí řečí, leda tak sama pro sebe,
ať to dešifrují jiní.
Někdo však mou snahu oceňuje, jsem pro někoho
jedinečná, taková jaká jsem.

Kristin Struhárová 1998

Čím je mi

Čím je pro mě televize?

Televize je moje nejoblíbenější zábava,
způsob, jak zahnat nudu. Pokud není trénink, nebo
přímo zápas, přijdu domů a jdu k televizi, vím že
kazí oči a že je to pouze pasivní odpočinek, přesto
ji mám rád. Nejraději se dívám na dobrodružné

dvojka

filmy,
přírodopisné
seriály a večer
se rád koukám
na detektivní
filmy, kde se
snažím vždy
najít vraha.
Televize
zaujímá
v mém životě
jedno

z předních míst, ale i bez ní bych dokázal žít.

Michal Tasch 8.A

Čím je mi kniha?

Pokaždé, když si beru knihu, těším se na novou zábavu, nové napětí a nové zážitky mých odvážných hrdinů. Jak asi dopadnou, jak se mi zalíbí a především na kolik mi pozvednou náladu? Knihy jsou má radost, můj koníček, můj volný čas. Zaháním s nimi nudu, starosti, smutek i zklamání. Chci je mít stále u sebe. Myslím, že by se daly uložit pod heslo : " Ať je slunce nebo déšť, knížka - kamarád je to, co chceš. " Vždy stačí jednoduše popadnout knížku, vypustit myšlenky a obracet stránky. To mi bohatě stačí. Nic víc, nic míň. Leckdy si to ani neuvědomím a hrdina je pryč, podobně jako přečtená část knížky, která se mi často zalíbí. Kniha mě vždy uklidní. Mám ji ráda, a kdybych se

dvojka

nemusela stále jen učit, jistě bych pročetla celý den, což je u mě o víkendech již na denním pořádku.

Eva Formánková 8.A

Čím je mi hudba?

Hudba je příjemným zpestřením mého dne. Při tiché hudbě se učím a čtu, při svižné hudbě myji

nádobí a
cvičím, při
hudbě píši
domácí úlohy,
slohy a výpisky.

Hudbu
poslouchám
nejraději
moderní a
rytmickou, ale
nepohrdnu ani
hudbou klidnou,
při které se
uvolním a
přemýšlím.

Nerada poslouchám dechovku, jinak poslouchám snad všechny ostatní styly hudby. Hudbu poslouchám z rádia, protože mít nahrané všechny písničky, které se mi líbí, je nemožné, také mám své nejoblíbenější písničky, které jsou převážně zpívané anglicky, a bohužel jim nerozumím, ale mám také ráda písničky nazpívané česky, které jsou mnohdy lepší než ty anglické. Bez hudby si neumím život dost dobře

dvojka

představit, polovina filmů by byla asi němá a v rádiích by se nehrály vůbec žádné písničky, což je dost nepředstavitelná myšlenka. Hudba je součástí mého života, dokázala bych se bez ní sice obejít, ale myslím si, že by to byl chudý život.

Radka Pokorná 8.A

PŘÍTEL

Projde kolem,
zesměšní mě
a ty mlčíš.

Projde kolem,
urazí mě
a ty děláš,
že to nevidíš.

Chodíme kolem,
kolik je hodin?

Dnes,
taková je dnešní doba,
tak já ji slyším.
Příteli můj

MINULOST

Zapomeň, zapomeň,
šeptej ta slova.
Zavrhni vzpomínky,
vidím je kolem dokola.

Zabij paměť,
zbav ji jména.
Zapomněla jsi totiž?
Ne, šepetej mi znovu ta
slova.

Zapomeň, zapomeň!

Andrea Uxová 9.B

dvojka

5 + 4

Svým spolužákům jsem položil dvě otázky : „Jak, nebo na které učitele budeš vzpomínat?“ a „Jak budeš vzpomínat na třídu?“

Naopak učitelům jsem položil otázku „ Jak budete vzpomínat na současné deváte ročníky?

Pert Král, 9.B

Budu vzpomínat na p.uč. Kněžourkovou a Holcmanovou a další učitelky, které nás připravily na přijímací zkoušky. Nezapomenu ani na p. uč. Převrátila, který svým pohledem rozesmál celou třídu. Pak určitě na p. uč. Záběhlickou a Šámalovou pro jejich vtipné poznámky.

No a ze žáků nezapomenu na Dana Matějku, který tak skvěle hrál srdeční záchvat.

Aleš Bartoš, 9.B

Já budu vzpomínat na p. uč. Kněžourkovou, která byla nejlepší učitelkou, která mě učila (zatím) a na p. uč. Spalovou (někdy).

Jitka Petrášová, 9.B

Vzpomínat budu určitě na celou třídu, ale bojím se toho, že si za několik let nevzpomenu ani na jména. Jinak na učitele budu vzpomínat ve smyslu, že mě asi doopravdy něco naučili. Ovšem nemůžu popřít, že se na novou školu netěším. Je to o něčem jiném. Loučení se školou jsem se už jednou zažila, takže se toho moc nebojím.

dvojka

Andrea Uxová, 9.B

Na třídu budu vzpomínat především individuálně. Jako kolektiv, když jsme byli v průšvihů, tak jsme drželi spolu, ale jinak se tady projevovala spíš netolerantnost. Z učitelů nikdy nezapomenu na paní učitelku Knežourkovou, protože je to pro mě velká osobnost. Nezapomenu ani na žádnou učitelku angličtiny, především ne na p. uč. Rohlovou. A taky svůj osobitý styl učení má p. uč. Hradecký. Ale tady v učitelském sboru je spousta učitelů s velkým U.

Šárka Mazurková, 9.A

Na třídu budu vzpomínat určitě v dobrém. Moc se mi na téhle škole líbilo, a tak odsud nerada odejdu.

A na učitele? Jak na které (smích). Určitě se na ně někdy přijdu podívat.

Vladimír Hradecký – bývalý třídní 9.B

Na 9.B budu určitě vzpomínat, protože jste byli moje

první třída na téhle škole, kterou jsem učil. A že na některé jedince budu vzpomínat víc a na

některé méně, tak to je snad u každého učitele.

dvojka

Hana Holcmanová – bývalá třídní 9.B

Jací byli ? Ne,ne. Stále ještě jsou.

Jsou za vodou. Už jak dlouho. Naši absolventi.

Ten jejich pohled na svět, který jim leží u nohou.

“Můžeme všechno“, ale jak dlouho ?

Klid po přijetí k dalšímu studiu je závidění hodný pro stejně staré, ale co my, starší ?

My víme své. Vás to čeká.

Změnili se. Z těch malých “lidiček“ nám vyrostli partneři.

Je radost s nimi jednat.

Jsou zdraví a silní a chtějí – tak za rok, na shledanou .

Díky za všechno nové, co jste předvedli.

Držíme palce.

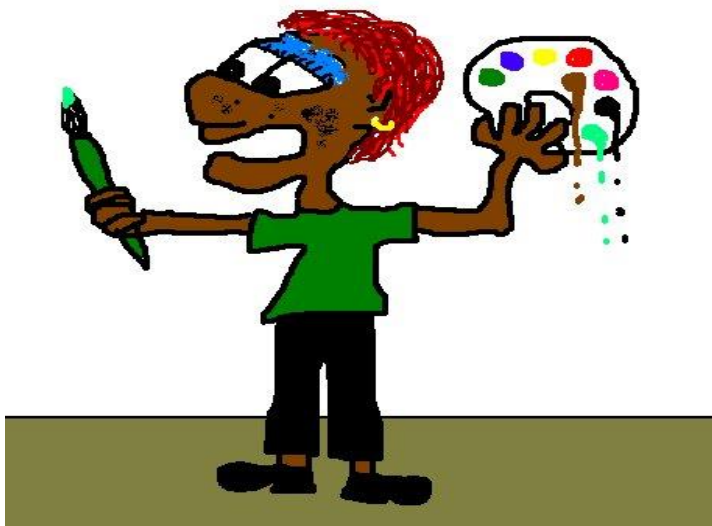
Všem

dvojka

Daniela Novotná – třídni 9.A

Vzpomínat rozhodně budu. Bohužel jméno třídy 9.A poznamenaly v záporném slova smyslu některé chlapecké individuality. A tak 9.A neměla na škole příliš dobré jméno.

Myslím si, že jsem poměrně trpělivý a klidný

člověk, proto raději domlouvám než trestám. V této třídě jsem se ale namluvila! Bohužel mnohdy zbytečně. Někteří spotřebovali skutečně mnoho mé trpělivosti a energie.

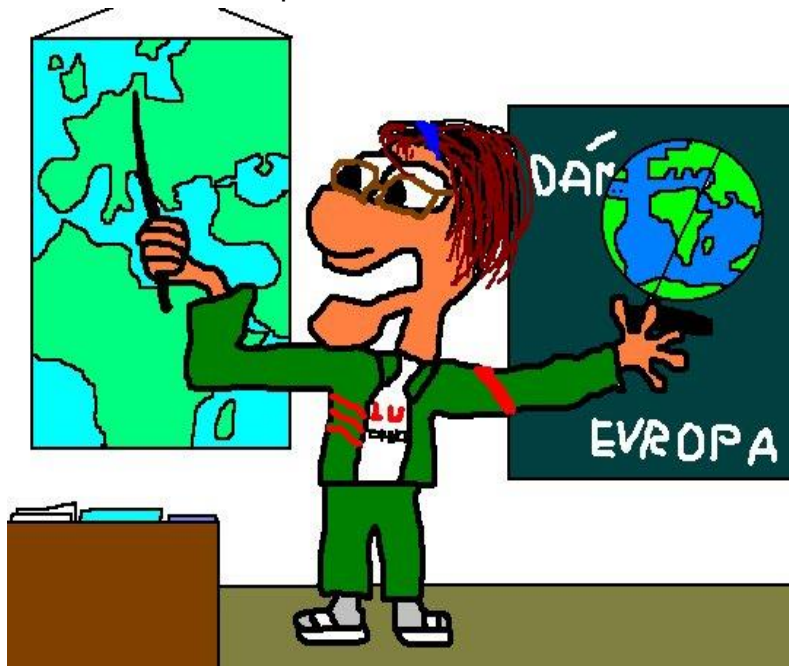
Avšak na druhé straně tvořilo třídu 10 děvčat, na které bylo spolehnutí a která mi často práci ve třídě usnadnila.

dvojka

Patřím mezi ty, kteří umí zapomenout na nepříjemné a uchovat si zážitky příjemné. Myslím, že na 9.A budu vzpomínat v dobrém, i když

Danuše Záběhlická- třídní 9.B

Určitě na vás budu vzpomínat v dobrém. Sice se zdá, že teď na vás hduřám, ale s odstupem času budu určitě vzpomínat v dobrém.

Michal Adamec, 9.B

dvojka

WANTED

Aneb kdo to všechno spáchal ???

Michal Adamec - šéfredaktor

dvojka

Květa Kněžourková – vůdce redaktorů

dvojka

Jakub Mierva – grafický redaktor

dvojka

Petr Doubrava – technický redaktor

dvojka

